ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τό κείμενο τοῦ Ψηφίσματος

Σέ ἰσχύ ἐτέθη ἀπό χθές, μετά τή δημοσίευσή του στό φύλλο τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Πρῶτον, 181) τό Ψήφισμα «περί τῶν τροποποιήσεων τοῦ ἀπό 15 Νοεμβρίου 1968 Συντάγματος», τό ὁποῖο ἐκυρώθη μέ τό δημοψήφισμα τῆς 29ης Ἰουλίου.

Τό Ψήφισμα ἔχει ὡς ἑξῆς, ὅπως δημοσιεύθηκε στό φύλλο τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μέ τό προτασσόμενο Προεδρικό Διάταγμα 155:

«ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 155

Περί δημοσιεύσεως τοῦ κυρωθέντος ὑπό τοῦ Λαοῦ διά τοῦ δημοψηφίσματος τῆς 29ης Ἰουλίου 1973 Ψηφίσματος «περί τῶν τροποποιήσεων τοῦ ἀπό 15 Νοεμβρίου 1968 Συντάγματος».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τήν ἀπό 1ης Ἰουνίου 1973 Συνταγματικήν Πράξιν «περί ἐγκαθιδρύσεως πολιτεύματος Προεδρικῆς Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας, τροποποιήσεως τοῦ Συντάγματος καί διενεργείας δημοψηφίσματος», κυρωθεῖσαν διά τοῦ προταθέντος πρός τόν Λαόν Ψηφίσματος, διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 67 ἀπό 15ης Ἰουνίου 1973 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καί κυρωθέντος διά τῆς πλειονοψηφίας αὐτοῦ κατά τό δημοψήφισμα τῆς 29ης Ἰουλίου 1973.

2. Τήν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ὡς ἄνω Ψηφίσματος «περί τῶν τροποποιήσεων τοῦ ἀπό 15ης Νοεμβρίου 1968 Συντάγματος».

3. Τήν ὑπ' ἀριθ. 754 ἀπόφασιν τῆς Ὁλομελείας τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐξελέγξαντος καί ἐκδικάσαντος τό ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τοῦ, κατά τήν 29ην Ἰουλίου 1973, διενεργηθέντος δημοψηφίσματος καί ἀποφανθέντος ὅτι διά τοῦ δημοψηφίσματος τούτου ἐπεκυρώθη ὑπό τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τό ὑπό τήν κρίσιν αὐτοῦ τεθέν σχέδιον Ψηφίσματος «περί ἐγκαθιδρύσεως Πολιτεύματος Προεδρικῆς Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας καί τροποποιήσεως τοῦ Συντάγματος», διά ποσοστοῦ 77,20% ἐπί τοῦ συνόλου τῶν ψηφοφορησάντων,

Διατάσσομεν

τήν δημοσίευσιν διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κατά τά ἐν προοιμίῳ κυρωθέντος Ψηφίσματος «περί τῶν τροποποιήσεων τοῦ ἀπό 15ης Νοεμβρίου 1968 Συντάγματος», ἔχοντος ὡς ἀκολούθως:

«ΨΗΦΙΣΜΑ

Περί τῶν τροποποιήσεων τοῦ ἀπό 15ης Νοεμβρίου 1968 Συντάγματος.

Ι. ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1

Τό πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι προεδρική κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Ἄρθρον 2

1. Ἡ νομοθετική ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καί τῆς Βουλῆς.

2. Ἡ ἐκτελεστική ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καί τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἡ δικαστική ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπό τῶν Δικαστηρίων, αἱ δέ δικαστικαί ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρον 3

Ἔμβλημα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας εἶναι ὁ ἀναγεννώμενος ἐκ τῆς τέφρας του φοῖνιξ.

ΙΙ. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἄρθρον 4

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εἶναι ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ κράτους σύμβολον τῆς ἑνότητος τοῦ Ἔθνους.

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐκλέγεται δι' ἀμέσου, καθολικῆς καί μυστικῆς ψηφοφορίας δι' ἑπτά ἔτη μή ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπανεκλογῆς του. Τῆς ψηφοφορίας μετέχουν οἱ κατά τά ἄρθρα 20 παρ. 1 τοῦ παρόντος καί 56 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος κεκτημένοι τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν.

3. Μετά τοῦ Προέδρου ἐκλέγεται ἐπί τῇ αὐτῇ θητείᾳ καί ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἐπιλεγόμενος ὡς ὑποψήφιος ὑπό τοῦ ἰδίου.

4. Εἰς προϊστάμενο πολέμου ἡ προεδρική θητεία παρατείνεται μέχρι λήξεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5

1. Οὐδεῖς δύναται νά ἀνακηρυχθῇ ὑποψήφιος, οὐδέ νά ἐκλεγῇ Πρόεδρος ἡ Ἀντιπρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἐάν δέν κέκτηται τά κατά τό ἄρθρον 61 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος πρόσωπα ἤ ἐάν ἐμπίπτῃ εἰς τινα τῶν ἐν ἄρθροις 61 παρ 2 καί 62 τοῦ Συντάγματος περιπτώσεων.

2. Ὁ ἐπί τριετίαν τουλάχιστον ἀσκήσας καθήκοντα Προέδρου Ἀντιπρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἤ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὡς καί ὁ μή συμπληρώσας τριετίαν συνεπείᾳ παραιτήσεως, δέν δύναται νά ἀνακηρυχθῇ ὑποψήφιος διά τό ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

3. Τά μέλη τῆς οἰκογενείας ἡ ὁποία ἐβασίλευσεν ἐν Ἑλλάδι δέν δύνανται νά ἐκλεγοῦν εἰς τό ἀξίωμα τοῦ Προέδρου ἤ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δημοκρατίας.

4. Τό ἀξίωμα τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἀσυμβίβαστον πρός οἱονδήποτε ἄλλο ἀξίωμα, ἔργον ἤ θέσιν.

5. Ὁ Πρόεδρος καί ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δέον νά πρεσβεύουν τήν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 6

1. Αἱ ἐκλογαί διά τήν ἀνάδειξιν τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δημοκρατίας διενεργοῦνται ταυτοχρόνως εἰς ἅπασαν τήν ἐπικράτειαν καθ' ἡμέραν Κυριακήν, ἐντός τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνός Ἀπριλίου, τοῦ ἐμπίπτοντος εἰς τό ἔτος λήξεως τῆς θητείας τοῦ ἀπερχομένου Προέδρου.

2. Πρόεδρος ἐκλέγεται ὁ συγκεντρώσας τήν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων, τῶν λευκῶν λογιζομένων ὡς ἀκύρων. Ἐάν οὐδείς τῶν ὑποψηφίων συγκεντρώσῃ τήν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν κατά τήν πρώτην ψηφοφορίαν, αἱ ἐκλογαί ἐπαναλαμβάνονται τήν ἑπομένην Κυριακήν μεταξύ τῶν δύο ὑποψηφίων, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τάς περισσοτέρας ψῆφους.

3. Νόμος ρυθμίζει εἰδικώτερον τά τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρον 7

Ὁ ἐκλεγόμενος Πρόεδρος ἀναλαμβάνει τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του κατά τήν ἀμέσως μετά τάς ἐκλογάς 1ην Ἰουνίου.

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας πρίν ἤ ἀναλάβῃ τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του, δίδει παρουσίᾳ τοῦ ἀποχωροῦντος Προέδρου, τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καί τῶν ὑφυπουργῶν, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καί τῶν ἐν Ἀθήναις παρόντων βουλευτῶν, τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν τόν ἀκόλουθον ὅρκον:

«Ὀμνύω εἰς τό ὄνομα τῆς Ἁγίας καί Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος, νά προστατεύω τήν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νά φυλάττω τό Σύνταγμα καί τούς νόμους καί νά μεριμνῶ διά τήν πιστήν τήρησιν αὐτῶν, ὡς καί νά διατηρῶ καί ὑπερασπίζω τήν ἐθνικήν ἀνεξαρτησίαν καί ἀκεραιότητα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους»

3. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, πρίν ἤ ἀναλάβῃ τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του, δίδει ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τόν ἀκόλουθον ὅρκον:

«Ὀμνύω εἰς τό ὄνομα τῆς Ἁγίας καί Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος νά φυλάττω πίστιν εἰς τήν Πατρίδα, ὑπακοήν εἰς τό Σύνταγμα καί τούς νόμους καί νά ἐκπληρῶ εὐσυνειδήτως τά καθήκοντά μου».

Ἄρθρον 8

1. Ἡ χορηγία τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δημοκρατίας ὁρίζεται διά νόμου.

2. Ἡ ὀργάνωσις καί λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας ὡς καί τά τῆς διαβίσεως τῶν ἀφαρμόνων εἰς ταύτην κονδυλίων ρυθμίζονται διά προεδρικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρον 9

1. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐπικουρεῖ τόν Πρόεδρον ἐν τῇ ἀνασκήσει τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀναπληροῖ τοῦτον εἰς περίπτωσιν νόσου ἤ ἀποδημίας, κατά τά εἰδικώτερον διά προεδρικοῦ διατάγματος ὁριζόμενα, ἀναλαμβάνει δέ τήν προεδρίαν μέχρι λήξεως τῆς θητείας ἐν περιπτώσει παραιτήσεως ἤ θανάτου τοῦ Προέδρου

2. Ἐκλειπόντος καί τοῦ Ἀντιπροέδρου, τήν προεδρίαν ἀναλαμβάνει ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς μέχρι λήξεως τῆς προεδρικῆς θητείας, ἀναδεικνυομένου ἑτέρου Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 10

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διορίζει τόν πρωθυπουργόν. Διορίζει καί παύει τούς ὑπουργούς καί ὑφυπουργούς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Ἐξωτερικῶν καί Δημοσίας Τάξεως, προτάσει δέ τοῦ πρωθυπουργοῦ τά λοιπά μέλη τῆς κυβερνήσεως καί τούς ὑφυπουργούς. Ἡ κυβέρνησις πρέπει νά ἀπολαύῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παύει τήν κυβέρνησιν ἀφοῦ ἀκούσῃ τήν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἔθνους.

2. Εἰς τό κατά τό ἄρθρον 54 τοῦ Συντάγματος Συμβούλιον τοῦ Ἔθνους μετέχουν καί οἱ διατελέσαντες Πρόεδροι τῆς Δημοκρατίας.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δύναται νά ἀπευθύνῃ διαγγέλματα πρός τόν λαόν καί τήν Βουλήν. Τά πρός τήν Βουλήν διαγγέλματα ἀναγιγνώσκονται ἐνώπιον αὐτῆς ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, οὐδεμία δέ διεξάγεται ἐπ' αὐτῶν συζήτησις.

Ἄρθρον 11

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κυροῖ, ἐκδίδει καί δημοσιεύει τούς ὑπό τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους.

2. Πρότασις ἤ σχέδιον νόμου ψηφισθέν ὑπό τῆς Βουλῆς ἤ Τμήματος αὐτῆς καί μή κυρωθέν, ἐκδοθέν καί δημοσιευθέν ἐντός μηνός ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τήν Ὁλομέλειαν τῆς Βουλῆς, ἀν δε αὕτη ψηφίσῃ τοῦτο ἐκ νέου δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν της, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κυροῖ, ἐκδίδει καί δημοσιεύει τοῦτο ὡς νόμον ἐντός μηνός.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δύναται ἐντός τῆς τελευταίας κατά τήν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίας, ἐφ' ὅσον δέν συμφωνεῖ πρός τό τελικῶς ψηφισθέν ὑπό τῆς Βουλῆς κείμενον, νά ὑποβάλῃ τοῦτο εἰς δημοψήφισμα, διεξαγόμενον ὡς εἰδικώτερον νόμος ὁρίζει, ἐντός διμήνου. Ἐάν τό δημοψήφισμα ἀποδῇ ὑπέρ τοῦ ψηφισθέντος ὑπό τῆς Βουλῆς κειμένου, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δημοσιεύει τοῦτο ὡς νόμον ἐντός δέκα ἡμερῶν.

Ἄρθρον 12

1. Θέματα ἀναγόμενα εἰς τήν ἐθνικήν ἄμυναν καί ἀσφάλειαν, τήν ἐξωτερικήν πολιτικήν καί τήν δημοσίαν τάξιν ρυθμίζονται διά νόμου ψηφιζομένου ὑπό τῆς Βουλῆς, ἐφ' ὅσον τό ἀντικείμενον τῆς ρυθμίσεως:

α) Ἐμπίπτῃ εἰς μίαν τῶν ἐν ἄρθροις 53 παρ. 3, 72 παρ. 1 καί 112 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος περιπτώσεων.

β) Ἀναφέρεται εἰς τάς πρός κάλυψιν τῶν εἰς τούς ἀνωτέρω τομεῖς ἀναγκῶν τοῦ κράτους ἐπιβαλλομένας προσωπικάς ἤ περιουσιακάς ὑποχρεώσεις τῶν πολιτῶν καί τάς συναφεῖς πρός ταύτας ἐγγυήσεις.

γ) Ἀφορᾷ εἰς τάς βασικάς ἀρχάς τῆς ὀργανώσεως τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τῆς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας καί τῶν σωμάτων ἀσφαλείας, ὡς καί τάς τῆς καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

2. Πάντα τά λοιπά θέματα, τά ἀναγόμενα εἰς τούς αὐτούς ὡς ἄνω ἐν παραγράφῳ 1 τομεῖς, ρυθμίζονται διά διαταγμάτων ἐχόντων τυπικήν ἰσχύν νόμου καί ἐκδιδομένων ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 13

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δύναται, ἐν περιπτώσει πολέμου, ἐπιστρατεύσεως ἔνεκεν ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἤ σοβαρᾶς διαταραχῆς ἤ ἐκδήλου ἀπειλῆς κατά τῆς δημοσίας τάξεως καί ἀσφαλείας τοῦ κράτους ἐξ ἐσωτερικῶν κινδύνων, νά ἀνατείλῃ διά προεδρικοῦ διατάγματος εἰς ὅλην τήν Ἐπικράτειαν ἤ τμῆμα αὐτῆς τήν ἰσχύν τῶν ἄρθρων 10, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 111 καί 112 τοῦ Συντάγματος ἤ τινῶν τούτων, νά θέσῃ εἰς ἐφαρμογήν τόν ἑκάστοτε ἰσχύοντα νόμον «περί καταστάσεως πολιορκίας» καί νά συστήσῃ ἐξαιρετικά δικαστήρια.

2. Ἡ ἰσχύς τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος αἴρεται αὐτοδικαίως μετά πάροδον τριάκοντα ἡμερῶν ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του, ἐν περιπτώσει δέ πολέμου διαρκεῖ μέχρι τῆς λήξεως αὐτοῦ. Μετά πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καί σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἔθνους δύναται νά παραταθῇ ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἐπί δύο εἰσέτι μῆνας. Κατόπιν ἀδείας τῆς Βουλῆς, εἰδικῶς συγκαλουμένης πρός τοῦτο καί ἄν ἔτι αὕτη ἔχῃ διαλυθῇ, δύναται νά ὁρίζεται διάκεια ἰσχύος τοῦ προεδρικοῦ διατάγματος μεγαλυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν.

3. Ὁ νόμος «περί καταστάσεως πολιορκίας» δέν δύναται νά τροποποιηθῇ κατά τήν διάρκειαν τῆς ἐφαρμογῆς του

Ἄρθρον 14

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀσκεῖ ἀμέσως τήν ἐκτελεστικήν ἐξουσίαν εἰς τούς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καί ἀσφαλείας, τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καί τῆς δημοσίας τάξεως. Τά ἀφορῶντα εἰς τά ὡς ἄνω θέματα ἐκτελεστικά διατάγματα ποσυπογράφονται μόνον ὑπό τοῦ ἀρμοδίου δι' ἕκαστον τῶν τομέων τούτων Ὑπουργοῦ

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας προεδρεύει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁπωσδήποτε μέν ὁσάκις συζητοῦνται ἐν αὐτῷ θέματα ἀπτόμενα τῶν τομέων ἐθνικῆς ἀμύνης καί ὁσαδήποτε, ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καί δημοσίας τάξεως, εἰς πᾶσαν δέ ἄλλην περίπτωσιν ἐφ' ὅσον κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον.

3. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δύναται νά ἀναπληρώσῃ εἰς τήν προεδρίαν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τόν Πρόεδρον κατόπιν εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τούτου.

Ἄρθρον 15

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καθορίζει πάν εἴς τόν προϋπολογισμόν τοῦ κράτους ἀναγραφόμενον κονδύλιον διά τάς ἀνάγκας τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καί ἀσφαλείας, τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καί τῆς δημοσίας τάξεως, ὡς καί διά τήν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς προεδρίας τῆς Δημοκρατίας.

2. Ἡ Βουλή, ψηφίζουσα τόν προϋπολογισμόν, δύναται νά ἐπιφέρῃ τροποποιήσεις ἐπί τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ κονδυλίων, μόνον διά πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ συνόλου τῶν αἱρετῶν μελῶν αὐτῆς.

3. Διά Διατάγματος ἐκδιδομένου κατά τήν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 ρυθμίζονται τά τῆς διαδικασίας διαθέσεως τῶν ἀναγκαίων κονδυλίων πρός ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ διαταγμάτων

Ἄρθρον 16

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἄρχει τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καί ἀσκεῖ ἀνώτατον ἄρχον τοῦ βαθμοῦ εἰς τούς ὑπηρετοῦντας εἰς αὐτάς. Τήν διοίκησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἀσκεῖ, οὕτως, διά τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ὡς εἰδικώτερον ὁρίζεται διά προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου κατά τό ἄρθρον 12 παρ. 2. Ὁ ἀρχηγός τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ὡς καί οἱ ἀρχηγοί τοῦ Στρατοῦ ξηρᾶς, θαλάσσης καί ἀέρος ἐπιλέγονται ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας μεταξύ τῶν συγκεντρούντων τά κατά νόμον προσόντα.

Ἄρθρον 17

1. Ἡ κατά τό ἄρθρον 106 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος αἴτησις πρός τό Συνταγματικόν Δικαστήριον δύναται νά ὑποβάλλεται καί ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

2. Ἡ ἐξέλεγξις τοῦ κύρους τῶν προεδρικῶν ἐκλογῶν καί τῶν δημοψηφισμάτων ἀνατίθεται εἰς τό Συνταγματικόν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 18

1. Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἐάν δέν εἶναι προσυπογεγραμμένη παρά τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος διά μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, δέν χρήζουν προσυπογραφῆς: α) Τά διαγγέλματα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρός τόν λαόν καί τήν Βουλήν. β) Ἡ προκήρυξις δημοψηφίσματος κατά τά ἄρθρα 11 παρ. 3 καί 25 παρ. 3. γ) Ἡ προσφυγή εἰς τό Συνταγματικόν Δικαστήριον, κατ' ἄρθρον 17 παρ. 1. δ) Τά διατάγματα διορισμοῦ τῶν βουλευτῶν κατά τά ἄρθρα 20 παρ. 1 καί 21. ε) Ἡ κατ' ἄρθρον 11 παρ. 2 ἀναπομπή εἰς τήν Βουλήν σχεδίων ἤ προτάσεων νόμων ἐψηφισμένων παρ' αὐτῆς. στ) Τά διατάγματα διορισμοῦ ἤ παύσεως τῶν Ὑπουργῶν καί Ὑφυπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Ἐξωτερικῶν καί Δημοσίας Τάξεως. ζ) Τό διάταγμα περί θέσεως εἰς ἐφαρμογήν τοῦ νόμου περί καταστάσεως πολιορκίας κατά τό ἄρθρον 13 παρ. 1. η) Ἡ σύγκλησις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἔθνους κατά τά ἄρθρα 10 παρ. 1 καί 13 παρ. 2 τοῦ παρόντος καί κατά τά ἄρθρα 43 παρ. 3 καί 4 καί 46 τοῦ Συντάγματος. θ) Τά κατά τά ἄρθρα 8 παρ. 2 καί 9 παρ. 1 τοῦ παρόντος διατάγματα.

Ἄρθρον 19

1. Ὁ Πρόεδρος καί ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δέν εὐθύνονται διά πράξεις ἐνεργηθείσας κατά τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των, εἰμή μόνον εἰς περίπτωσιν ἰσχύτης προδοσίας ἤ ἐκ προθέσεως παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος. Διά πράξεις μή σχετιζομένας πρός τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των ἡ δίωξις ἀναστέλλεται μέχρι λήξεως τῆς προεδρικῆς θητείας.

2. Ἡ πρότασις περί κατηγορίας καί παραπομπῆς εἰς δίκην τοῦ Προέδρου ἤ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δημοκρατίας ὑποβάλλεται εἰς τήν Βουλήν ὑπογεγραμμένη ὑπό τοῦ ἑνός τρίτου τουλάχιστον τῶν αἱρετῶν μελῶν αὐτῆς, δέον δέ νά γίνῃ ἀποδεκτή διά πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ συνόλου τῶν αἱρετῶν μελῶν αὐτῆς.

3. Ἐάν ἡ πρότασις γίνῃ ἀποδεκτή συγκροτεῖται εἰδικόν δικαστήριον ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καί δώδεκα μελῶν λαμβανομένων κατ' ἰσομοιρίαν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καί τοῦ Ἀρείου Πάγου. Τά μέλη τοῦ ὡς ἄνω εἰδικοῦ δικαστηρίου κληροῦνται ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἁπάντων τῶν πρό τῆς ὑποβολῆς τῆς προτάσεως μελῶν τῶν δικαστηρίων τούτων.

4. Ἡ μόνη ἐπιβαλλομένη ὑπό τοῦ δικαστηρίου ποινή εἶναι ἡ τῆς ἐκπτώσεως ἀπό τοῦ ἀξιώματος μετά ἰσοβίου στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

5. Νόμος ψηφιζόμενος κατά τό ἄρθρον 72 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ρυθμίζει τά τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΙΙΙ. Η ΒΟΥΛΗ

Ἄρθρον 20

1. Ἡ Βουλή σύγκειται ἐκ διακοσίων βουλευτῶν. Ἐκ τούτων οἱ ἑκατόν ὀγδοήκοντα ἐκλέγονται, κατά νόμον, δι' ἀμέσου καθολικῆς καί μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπό τῶν συμπληρωσάντων τό εἰκοστόν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας καί ἐχόντων τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν πολιτῶν. Οἱ ἕτεροι εἴκοσι βουλευταί ὁρίζονται ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διά Προεδρικοῦ Διατάγματος διά τό μέχρι τέλους τῆς βουλευτικῆς περιόδου χρονικόν διάστημα.

Ἄρθρον 22.

1. Οἱ βουλευταί ὀμνύουν πρό τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καί εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν τόν ἀκόλουθον ὅρκον: «Ὀμνύω εἰς τό ὄνομα τῆς Ἁγίας καί Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος νά φυλάττω πίστιν εἰς τήν Πατρίδα ὑπακοήν εἰς τό Σύνταγμα καί τούς νόμους καί νά ἐκπληρῶ εὐσυνειδήτως τά καθήκοντά μου».

2. Ἀλλόθρησκοι βουλευταί δίδουν τόν ἀνωτέρω ὅρκον κατά τόν τύπον τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ Ὁλομέλεια τῆς Βουλῆς δέν δύναται νά συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον ἑβδομήκοντα μελῶν αὐτῆς, οὐδέ νά ἀποφασίσῃ ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἡ ὁποία ὅμως οὐδέποτε δύναται νά εἶναι μικροτέρα τῶν πεντήκοντα βουλευτῶν. Εἰς τάς συζητήσεις καί ψηφοφορίας, τάς ἀπαιτούσας ἀπόφασιν τῶν ἑκατόν ὀγδοήκοντα μελῶν αὐτῆς, ἡ ὁποία δέν μετέχουν οἱ διοριζόμενοι βουλευταί, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν ἑκατόν δεκάτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν αἱρετῶν μελῶν τῆς Βουλῆς προκειμένου περί τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 11, 18, 19, 20 παρ. 1, 24 παρ. 1 καί 25 παρ. 2 καί 3 τοῦ παρόντος Ψηφίσματος, ὡς καί τῶν ἄρθρων 10 παρ. 1, 11, 12, 13 παρ. 1, 14 παρ. 1, 16 παρ. 1, 2 καί 5, 17 παρ. 1, 18 παρ. 1, 19 παρ. 1 καί 2, 21 παρ. 1, 2 καί 3,24 παρ. 1, 74 παρ. 1, 96, 100 παρ. 1, 102 παρ. 1, 116, 117, 118 καί 119 τοῦ Συντάγματος τῆς 15 Νοεμβρίου 1968. Διά τήν ἀναθεώρησιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4 παρ. 2 καί 3, 10 παρ. 1, 12, 13, 14 παρ. 1, 15 καί 16 τοῦ παρόντος, ὡς καί τῶν ἄρθρων 67 παρ. 1, 69 παρ. 1, 77 παρ. 3 καί 82 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος τῆς 15 Νοεμβρίου 1968 ἀπαιτεῖται πλειονοψηφία τῶν ἑννέα δεκάτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν αἱρετῶν μελῶν τῆς Βουλῆς.

3. Πᾶσα ψηφιζομένη ἀναθεώρησις διατάξεων τοῦ Συντάγματος δημοσιεύεται ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐντός δεκα ἡμερῶν ἀπό τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπό τῆς Βουλῆς, πλήν ὧν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀποφασίσῃ, πρό τῆς παρόδου τοῦ δεκαημέρου, τήν ὑποβολήν αὐτῆς, ἐν τῷ συνόλῳ της ἤ κατά διάταξιν, εἰς δημοψήφισμα, διεξαγόμενον ὡς νόμος ὁρίζει. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τό δημοψήφισμα διεξάγεται ἐντός τριάκοντα ἡμερῶν ἀπό τῆς προκηρύξεώς του ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, αἱ δέ ὑποβληθεῖσαι εἰς τήν κρίσιν τοῦ λαοῦ διατάξεις τίθενται ἐν ἰσχύι μόνον ἄν ἐγκριθοῦν ὑπ' αὐτοῦ.

4. Δέν ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος πρό τῆς παρόδου ἑπταετίας ἀπό τῆς θέσεως ἐν ἰσχύι τῆς προηγουμένης τοιαύτης.

VI. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 26.

1. Πρῶτος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὁρίζεται ὁ ἤδη προσωρινός Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καί Πρωθυπουργός Γεώργιος Παπαδόπουλος, τῆς θητείας του ἀρχομένης ἀπό τῆς θέσεως ἐν ἰσχύι τοῦ παρόντος καί ληγούσης τήν 1ην Ἰουνίου 1981. Οὗτος, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος Ψηφίσματος καί πρίν ἀναλάβῃ τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του, δίδει τόν κατά τό ἄρθρον 7 παρ. 2 ὅρκον, ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑφυπουργῶν, τῶν μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῶν ἀνωτέρων ἐ